

50.

Ez az ötvenedik Bolygató. 1994 óta. Változatlan formában, gazdag tartalommal. 50 szám. 2.260 oldal, 12 melléklet, 380 prózai írás, 95 interjú, 620 vers, 330 grafika, rajz.. A tehetséges írópalánták fóruma a Bolygató. Egyfajta rang benne megjeleni. A lap elektronikus változata pedig az iskola honlapján olvasható, ezzel is segítve és kielégítve az öregdiákok érdeklődését.

Több száz szerző, író, grafikus volt a munkatársunk. S a diákok mellett nagyon sokszor a Bolyai tanárai is tollat fogtak, hogy írásaikkal – mintegy példát mutatva – kilépjenek a nagyobb nyilvánosság elé is. Országos odafigyelést is kapott a lap (Magyartanítás, 1995). A bolyais diák írók, költők írásai több lapban jelentek meg (Petőfi Népe, Kecskeméti Lapok, Forrás, Köztér, Magyartanítás). A „Tavaszi zsengek” antológiában pedig tízen publikáltak.

Köszönet a szerzőknek, szerkesztőknek, és elsősorban az olvasóknak, akik érdeklődésükkel ma is, és remélve, „holnap” is éltetik a lapot.
(Dr. Kovács István)

Dr. Kovács István

„BALLAG MÁR A VÉN DIÁK...”

2006. május 6.

A BOLYAI ISKOLAI DIÁKSPORT-KÖR évek óta KUPÁVAL ÉS ELISMERŐ OKLEVÉLLEL ismeri el a legjobbak sportteljesítményét. A négy év alatt elért eredményeiért kupát kapott:

- **BINDICS GÁBOR**, 12/A osztályos tanuló, aki tagja volt az országos második helyezett kosárlabdacsapatnak.
- **BOKOR GÁBOR**, 12/A osztályos tanuló, aki tagjai volt az országos versenyeken elért aranyérmes, ezüstérmes és bronzérmes röplabdacsapatnak.
- **BONDOR TAMÁS**, 12/D osztályos tanuló is tagja volt az aranyérmet, ezüstérmet és bronzérmet szerzett fiú röplabdacsapatnak, többször érdemelte ki a legjobb, a legtechnikásabb játékos címet az országos versenyeken.
- **GULYÁS GERGŐ**, 12/D osztályos tanuló hasonlóan az előbbiekhöz országos bajnoki arany, ezüst- és bronzéremhez juttatta a bolyais röplabdacsapatot.
- **MÁTRAI ZSÓFIA**, 12/D osztályos tanuló kiemelkedő sporteredményeket ért el a négy év alatt, tagja volt a kétszeres ezüstérmes és bronzérmes leány kosárlabdacsapatunknak.
- **PRINCZ-JAKOVICS PÉTER**, 12/D osztályos tanuló: az országos bajnoki arany-, ezüst- és bronzérmet szerzett bolyais röplabdacsapat tagjai volt négy éven át.
- **RABB ENIKŐ**, 12/C osztályos tanuló is részese volt kosárlabdacsapatunk országos 2. és 3. helyét elért csapatnak.
- **RÁVAI KITTI**, 12/A osztályos tanuló atlétikában csillogtatta meg tehetségét, tagja volt a többszörös aranyérmes magasugró- és távolugró csapatnak, és négy éven át kiváló tanulmányi eredményt ért el.
- **TÓTH EDIT**, 12/A osztályos tanuló kiemelkedő sportteljesítményt ért el a kétszeres ezüstérmes és bronzérmes kosárlabdacsapattal, és a négy év alatt példaadó nagyszerű tanulmányi eredménnyel rukkolt ki.
- **TÖRÖK ANDRÁS**, 12/A osztályos tanuló tagja volt az országos második helyezett fiú kosárlabdacsapatnak.

- **VÁRADI ZOLTÁN**, 12/B osztályos tanuló a négy év alatt nagyszerű sportsikereknek volt részese, tagja volt az aranyérmes, az ezüstérmes és a bronzérmes röplabdacsapatnak.

A ballagáskor adták át a **LEGEREDMÉNYESEBB SPORTOLÓ** kitüntető címet is, Elévülhetetlen érdemeket szerzett csapattagként a fiú röplabdások arany-, ezüst- és bronzérmének megszerzésében. A négy év alatt példaadó sportteljesítményt nyújtott. A Bolyai Legeredményesebb sportolója kitüntetését 2006-ban **GÖNCZI GERGŐ**, 12/B osztályos tanuló kapta meg.

2006-ban **Bolyai diákbizottsága 5.000 Ft-os díjat** alapított olyan diákok számára, akik a diákközösség szervező-irányító munkájában kiemelkedő teljesítményt nyújtottak a négy év alatt. Első alkalommal **ADORJÁN LIZA** és **KOVÁCS HAJNALKA** részesült ebben az elismerésben, mindketten a 12/D osztály tanulói.

Ezután az **APPENDIX – A BOLYAI JÁNOS GIMNÁZIUMÉRT ALAPÍTVÁNY kitüntetéseit** adta át dr. Főzőné Timár Éva kuratóriumi elnök.

A **BOLYAI KIVÁLÓ SPORTOLÓJA** 5.000 Ft-os díját **GÖNCZI GERGŐ**, 12/B osztályos tanuló kapta, aki négy év alatt a diákolimpiai küzdelmekben az iskola röplabdacsapatával 2004-ben arany-, 2005-ben ezüst-, 2006-ban bronzérmes szerzett. A Phoenix Mecano Röplabda Klub játékosa, a junior, a kadett és serdülő csapattal országos bajnoki címet szerzett. Sporteredményei alapján példaként említendő a diáktársak előtt is.

Felsőfokú nyelvvizsgálóikért 10-10.000 Ft-os jutalomban részesültek a „B” osztályból: **FARAGÓ MELINDA, FERIK ÁDÁM, FODOR ANNA, GERŐ ANDREA, HEGEDŰS ANITA, HORVÁTH ANDRÁS, MIRKÓCZKI RITA, PÉCSI TÍMEA, RADNAI TAMÁS, SZŐCS NÓRA ÉS VARGA EDIT.** A „C” osztályból: **IGAZ ADRIENN.** A „D” osztályból: **ENDRŐDI ESZTER, HAJAGOS LILLA, SOMODI ÁGNES, MÁNDITY DÓRA, HALASI MÁRIA ÉS KIS ANETT**, aki a múlt tanév végén vette át a jutalmát.

Ezután adták át a **TANTÁRGY LEGJOBBJA** kitüntetések:

- Az **ÉNEK TANTÁRGY LEGJOBBJA** 5.000 Ft-os elismerő díjat **KOVÁCS HAJNALKA**, 12/D osztályos tanuló kapta. Négy éven át volt a Vis Animi Leánykar tagja, kórustitkára. Részt vett egyéni és kari szerepléseken. A kórus útjainak szervezésében nagy szerepet vállalt. Olyan normarendszert, alázatot közvetített kórustársai között és előtt, amely a művészeti tevékenység sikeréhez és örömteli műveléséhez elengedhetetlenül szükséges.
- A **NÉMET NYELV LEGJOBBJA**, 10.000 Ft-os kitüntető címet **HALASI MÁRIA**, 12/D osztályos tanuló kapta. 10. osztályban középfokú, 11.-ben felsőfokú nyelvvizsgát tett, ugyanekkor bejutott az OKTV döntőjébe, csakúgy, mint az idén, ahol országos 11. helyet ért el. Példaadó szorgalmú tanuló, megbízható diákok ismerhettünk meg benne a négy év alatt.

A **KÖZÖSSÉGI MUNKÁÉRT** 8.000 Ft-os alapítványi elismerést kapott **ADORJÁN LIZA**, 12/D osztályos tanuló. Négy esztendőn keresztül tagja volt az iskolai diákkormányzatnak, nagy szerepet játszott az iskolai és osztályrendezvények színvonalas lebonyolításában. 2005-ben ő volt az iskola történetében az első leány diák-irányító.

A **BOLYAI KIVÁLÓ TANULÓJA** kitüntető címet és a vele járó 12.000-12.000 Ft-t 2006-ban hét tanuló érdemelte ki.

- **SZABÓ ERIKA**, 12/A osztályos tanulónak: négy éven át kitűnő tanulmányi eredményt ért el, példamutató szorgalmával és kiemelkedő közösségi munkájával tűnt ki a diákközösségben.
- **FODOR ANNA**, 12/B osztályos tanuló: négy esztendőn keresztül kitűnő tanuló volt. 14 tantárgyi dicsérettel rendelkezik. Angol nyelvből felsőfokú, olaszból középfokú nyelvvizsgát tett. 9. osztályosként a megyei Irinyi kémiaversenyen 3. helyet ért el.

- **VARGA EDIT**, 12/B osztályos tanuló: hasonlóan a többiekhez négy éven át kitűnő tanulmányi eredményt ért el, összesen 12 tantárgyi dicséretet kapott, magatartása és szorgalma példaadó volt. Angol nyelvből felsőfokú, németből középfokú nyelvvizsgát tett.
- **PÉCSI TÍMEA**, 12/B osztályos tanuló: végig kitűnő eredményt ért el, összesen 16 tantárgyi dicséretben részesült. Angolból felsőfokú nyelvvizsgát tett. Tagja volt a városi NB II-es kézilabdacsapatnak.
- **FARAGÓ MELINDA**, 12/B osztályos tanuló: négy éven át kitűnő tanuló volt, 13 tantárgyi dicséretet kapott, szorgalma, magatartása példaadó volt. Angol nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett.
- **GÖNCZI GERGŐ**, 12/B osztályos tanuló: tanulmányi és sporteredményeivel végig a négy év során kitűnt tanulótársai között. Kitűnő tanuló volt, 18 tantárgyi dicsérettel rendelkezik. Angolból és olaszból középfokú nyelvvizsgát tett. Tagja volt az iskola országos helyezéseket elért röplabdacsapatának.
- **RABB ENIKŐ**, 12/C osztályos tanuló: végig kitűnő tanuló volt, középfokú nyelvvizsgát szerzett angol és német nyelvből. Az osztályközösség egyik meghatározó tagja volt, csakúgy, mint a szép eredményeket elért bolyais leány kosárlabdacsapatnak.

A **LEGEREDMÉNYESEBB CSAPAT** címet a vele járó 20.000 Ft-os jutalmat 2006-ban az országos 2. helyet elért fiú kosárlabdacsapat kapta. A díjat **BINDICS GÁBOR** és **TÖRÖK ANDRÁS**, 12/A osztályos csapattagok vették át.

A **BOLYAI DÍJAT** 2006-ban **SEMPERGER ÉVA**, 12/C osztályos tanuló érdemelte ki. Négy éven keresztül kitűnő tanulmányi eredményt ért el. Több tantárgyi verseny országos döntős résztvevője volt. A megyei Irinyi kémiaverseny harmadik helyezette volt. Középfokú nyelvvizsgát szerzett angol és német nyelvből. Az osztályközösség egyik meghatározó egyénisége volt. Magatartásával és szorgalmával példát adott diáktársainak.

BOLYAISOK SZÉP SIKEREI (Kecskeméti Lapok, 2006. június 22.)

Az idei tanévben is kiemelkedő tanulmányi és sporteredményeket értek el a bolyaisok.

Halasi Mária, 12/D a német nyelvi OKTV-n 11. lett (Tanára: Schnell Ildikó). Az országos Szilárd Leó fizikaverseny első helyezette **Pósfay Péter**, 10/C lett (tanára: Svihrán Éva, Vincze Zoltán). **Batha Dávid**, 10/C első lett az országos Curie Kémiaversenyen, s legjobbnak minősült a megyei kémiaversenyen és a Szakács Jenő fizikaversenyen is (tanára: Svihrán Éva). **Hegedűs Imre**, 9/C a Nemzetközi Kenguru Matematika versenyen 6., az Arany Dániel matematika versenyen 1. helyezett, a Gordiusz matematika tesztversenyen 5. helyet szerzett. (tanára: Baranyi Éva)

A bolyais versmondók közül **Nagyhegyesi Zoltán**, 10/A megnyerte a nemzetközi VII. Kaleidoszkóp Versfesztivált, harmadik lett a Kondor – Nagy László – Szécsi Margit vers- és prózamondó versenyen, és ő nyerte a megyei József Attila szavalóversenyt is. (felkészítő tanára: dr. Mészárosné Nyitrai Éva, Fehér Éva). **Sándor Péter**, 11/A az országos Arany János balladamondó versenyen a zsűri különdíjában részesült.

A bolyaisok a hagyománynak megfelelően kiválóan szerepeltek az országos sportversenyeken is. A legeredményesebb tanuló **Vörös Orsolya**, 10/A és **Toldy Laura**, 9/E, akik az atlétikai csapatversenyeken távolugrásban, magasugrásban aranyérmes, gerelyhajításban ezüstöt, svédváltóban bronzérmes szereztek (Edzőjük: Adamik Zoltán). A bolyais **fiú kosarasok** a VI. korcsoportban országos második, az V. korcsoportban 3. helyet szereztek. (Edző: Ábel József, Kovács Gergely)

TANÉVNYITÓ

Ez a tanév, és ez a tanévnyitó különleges a Bolyai-gimnázium történetében – említette Ádám Éva műsorközlő. – Most indul ugyanis a spanyol-magyar két tanítási nyelvű képzés. A spanyol és magyar vendégeket, és az e képzési típusra felvett tanulókat külön is köszöntötte **Matúz Ildikó**, 12/D osztályos tanuló, **Kecskés Zoltán**, **Budai Krisztina**, **Horváth Sándor**, **Marton Lilla**, **Kisjuhász Sándor**, akik egy **Paso Doble** spanyol, és két latin-amerikai táncot adtak elő. A Paso Doble eredeti spanyol tánc. A tánc mozgás-eszközeivel bikaviadalt ábrázol. Alapjául a Paso Doble, azaz a kettős lépés szolgál. Spanyolországban, akik e táncot járják, a férfi szereplőtől – a matadortól – elvárják a büszkeséget, az elszántságot, az eleganciát, a nőtől az öntudatos távolságtartást, a hajlékonyságot. A Paso Doble 1959 óta hivatalosan is szerepel a latin-amerikai versenytáncok programjában.

A nagy közönségsikert aratott spanyol tánc után **dr. Főzőné Timár Éva** igazgatónő mondott ünnepi tanévnyitó beszédet. A spanyol nagykövet nevében **Emilio Vilanela**, a kulturális ügyekért felelős tanácsos köszöntötte a spanyol-magyar két tanítási nyelvű képzésre felvett diákokat.

(Az eseményről a Kecskeméti TV 2006. szeptember 1-jei Hírös Hírekben adott tudósítást, a Kecskeméti Lapok 2006. szeptember 7-i számolt be a tanévnyitóról. A Honlap Galéria rovatában képeket találasz!)

GÓLYANAPOK A BOLYAIBAN

Hagyomány már, hogy a Bolyai János Gimnázium gólyanapokat tart a tanév előtt a 9. osztályosoknak. Így volt ez most is, amikor augusztus 30. és szeptember 1-je között játékosan, ám mégis komolyan ismerkedtek meg egymással az új bolyaisok, tudták meg e három nap alatt, milyen szokások is jellemzik az új iskolát, milyen itt a tanár-diák viszony. Közelebből, séta keretében ismerték meg az iskolaépületet a lelkes osztályfőnökök segítségével – **Dömötörné Répási Angéla**val (A), **Haralyi Katalinnal** (B), **Bajdik Ágnessel** (C), **Nyitrai Károliné Kühn Claudiával** (D), **Kovács Gergellyel** (E) és **dr. Mészárosné Nyitrai Évával** (S).

A nevelési és oktatási filmes projektben témafelelősként vettek részt a tanárok közül **Újvári Gábor**, **Varga Éva**, **Mészáros Marianna**, **Závori Erika**. Az iskolai diákönkormányzat munkájáról pedig **Baski András** és **Suba Nelli** szólt a gólyáknak. A filmvita után elkészített drapériák, tablók kikerültek a gólyaköszöntőre, az aulába, ahol valamennyi bolyais előtt köszöntötték a 165 új gimnazistát.

A gólyaköszöntőn először az iskolában működő művészeti szakközépiskola munkáját ismerhették meg a résztvevők **Polgár Csaba** bevezetőjével, majd **Hegedűs Szabolcs** moderntánc-tanár adott bemutatót. Ezután a 11/D-sek egy Beatles dallal kedveskedtek az új diáktársaknak. **Bognár Anna** és **Simon Adél** énekével, **Rehány Ivett** zongorajátékával, **Berente Csaba** gitárszólójával nagy sikert aratott. **Révai Lili**, 10/B osztályos tanuló pedig a bolyais drámahagyományokra is figyelmeztetett nagyszerű előadásával, amikor Romhányi József A majom búcsúbeszéde társaihoz és a Marhalevél c. írását adta elő. A 9. osztályos gólyák közül **Pócsai Anita**, 9/B osztályos tanuló Chopin: Mazurkáját, **Kasza Nelli**, 9/S osztályos tanuló pedig Dvorak: 15. jazz-etüdjét játszotta zongorán, **Szeitz Dániel**, 9/B-s gólya pedig a Romeo és Júlia musicalből énekelt egy részletet.

A köszöntő után került sor a már hagyományos gólyavetélkedőre, amelynek keretében nevezetes épületeket, zenerészleteket kellett felismerni az osztályoknak. Emlékezetes marad az ódairás is, amikor is megadott szavakat kellett ódává gyúrniuk a fűzfapoétáknak. A

gólyáknak sikerült kirakni a Bolyai-arcképmozaikot is. Hangulatos volt az activity, tudást követelt a festményfelismerés. Már nem ilyen egyértelmű volt a fogadtatása a „kocsmatérképnek”, de mindezt feledtette a forró hangulatú gyufás skatulya átadás orral c. játék. Az osztályfőnökök részéről **Bajdik Ágnes** megmutatta, hogyan ugrókötelezni, **Nyitrainé Kühn Claudia** hullahoppozott, **dr. Mészárosné Nyitrai Éva** kosárra dobó tehetségét csillogtatta meg, **Dömötörné Répási Angéla** és **Kovács Gergely** pedig duettet adott el. A záró karaoke méltó hangulatú volt a három nap eseményeihez.

A gólyavetélkedőt végül is a „B”-sek nyerték, második lett a spanyol-magyar kéttanyelvű „S” osztály, harmadik helyet szereztek meg az „A”-sok. Negyedik lett a „C”, ötödik a „D”, hatodik pedig az „E” osztály. Valamennyi osztálynak az Appendix Alapítvány nevében tortát adott át **dr. Kovács István** igazgatóhelyettes.

VÉLEMÉNYEK A GÓLYANAPOKRÓL

„A” osztály: Amikor faliújságot kellett csinálnunk, különösre sikeredett a munkánk. Két osztálytársammal elég sokat beszélgettünk, mindenről, kiderült, azonos az érdeklődési körünk. Összegezve: nagyon élveztem a gólyanapokat, örülök, hogy ide járhatok. Úgy hallom, a többi rendezvény is jó. Alig várom, hogy azokat is megtapasztalhassam. – A három nap elég volt ahhoz, hogy osztálytársainkkal összebarátkozzunk. – Ez egy jó dolog. Jól éreztem magam, osztályom is jó. Az évnnyitó nagyon tetszett, a másik suliban nem volt ilyen színvonalas. A gólyaköszöntő még ennél is jobb volt. Nekem az tetszett a vetélkedőben, amikor a két tanár énekelt. Nem bánom, hogy ide jelentkeztem. – Az első nap tökéletes volt. A vetélkedő erősítette meg az előző napokban kötött barátságokat. Elég sok osztálytársammal kötöttem barátságot, hála a gólyanapoknak. – A legjobb a vetélkedő volt. Nagyszerűek voltak a feladatok, és finom volt a torta a végén. – Színesek voltak a programok. Tetszettek az ismerkedős játékok. A csoportba osztás azért volt jó, mert olyannal is megismerkedtem, akivel máshogy biztosan nem. – A 9.-sek fellépése nagyon tetszett a gólyaköszöntőn. A vetélkedő pedig egyszerű csúcs volt. – Jó hangulatban eltöltött három nap volt. – Nem bántásból, de a tanári feladatokon nevtünk a legjobban a vetélkedőn. Nekem szimpatikus a sulis, az osztálytársak jók, remélem, továbbra is ez marad a véleményem. – Jól sikerült rendezvény volt. Az ebéd is nagyon finom a Bolyaiban. Az évnnyitón nagyon ügyes volt a zongorista lány, s kiemelkedő volt az a fiú, aki egyedül énekelt egy musicalből. -

„B” osztály: Sok érdekes feladatot oldottunk meg a három nap alatt. Elemeztük a tanár-diák kapcsolatot, festettünk, a vetélkedőn pedig elsők lettünk. Egy hatalmas dobos tortát kaptunk. – Nagyon jó éreztem magam, a kedves programok segítettek az ismerkedésben. Jó volt a filmvita, barátságos a gólyaköszöntés. A jutalomtorta nagyon finom volt. Remélem, jövőre is folytatja az iskola ezt a gólyanapi hagyományt. – A három nap legélvezetesebb programja a vetélkedő volt, amikor az osztályok összemérhették tudásukat, ügyességüket. Itt éreztem magam a legjobban. – Az első napokon bejártuk az iskolát, megismerhettük a könyvtárat, az ebédlőt, a tanárit. Az izgalmas megméréstésen volt minden: ügyességi feladat, festmény- és épület-felismerés, mozaikkirakás. „kocsmakeresés” térképen negatív pontokért, a legmulatságosabbak az osztályfőnökök – hullahoppas, kosaras, énekes – feladataik voltak. – Nem tudom, hogy a többi osztály hogy „végzett” a tortájával, de mi úgy nekiestünk (főleg a fiúk), hogy öt perc múlva már tortaábrázat sem maradt a dobosból. Rendkívül jól éreztem magam. – Tetszett a családi évnnyitó, ahol a spanyol attasék is megjelentek. – A nagyobbak érdeklődve figyeltek bennünket, igyekeztek az iskola „jó oldalát” mutatni. A programok bizonyították, ahol már a gólyák is szerepelhettek, hogy sokféleleségre számíthatok. – A lepedőre festett nagy képek nagyon tetszettek, főleg, amikor megtekintettük a miénket is az aulában kifeszítve. A gólyanapok csúcspontja az volt, amikor mindenki együtt énekelt a

vetélkedő végén. Együtt voltunk, mi, kilencedikesek. Nem idegenként, barátként kezdhették az évet a Bolyaiban. – Aki kitalálta, és aki évente megszervezi a gólyanapokat, jól teszi, sok élményt, örömet szerez leendő diákjainak. Lehetett volna egy hetes is, akár. – Sokrétű, színes és tartalmas napok mögött vagyunk. A fő célja e rendezvénynek, hogy összekovácsoljon bennünket, azokat a diákokat, akik négy évig fogják együtt előrevinni a saját és az iskola jó hírét.

„C” osztály: Fontos, hogy sikerülnek az első napok, kivel ismerkedünk meg. Ez kihat mind a négy évre. – Nekem nagyon tetszett. Jó volt a verseny. Főleg a díj. Az a jó a gólyanapokon, hogy nem „bent alvós”. Remélem, a többiek is hasonlóan jól érezték magukat. – Az első nap reggel síri csendben ültünk az osztályteremben. Azután az ismerkedést követően minden rendbejött. Nagyon élveztem a Csalók c. filmet. Jó volt a lepedőfestés is. Remek ötlet volt a kézlenyomatok ráfestése. A legjobb persze a harmadik nap volt. A vetélkedőn csak a 4. helyet szereztük meg, de így is elég nagy volt a torta, így jutott mindenkinek. Sok ismerősöm lett, remélem, szép négy év vár rám. – Itt már jelezték számunkra, hogy a gólyanapokon is, ha játszunk, már ez nem olyan, mint az általános iskolás „játékok” voltak. Az eredményhirdetésnél tátottuk a szánkat – szó szerint. Az előzetes képzelgéseim változtak: a gólyanapok színvonalasak voltak. – Jók a bolyais hagyományok. Megtisztelőnek találtam a gólyaköszöntőt. Figyeltek ránk. És mi is, újoncok, bemutatkozhattunk. Örülök, hogy bolyais diák lehetek! – Ezek a napok könnyítenek a beilleszkedésünkön. – A programok segítettek bennünket az új környezet, az új diáktársak megismerésében. – Ezek után nagy izgalommal várom a gólyabált. – Nagyon féltém a gimnáziumtól, de egyelőre minden jól alakul. – Én azt sajnáltam a legjobban, hogy vetélkedőn matekos-informatikus osztály lévén csak művészeti feladatokat kaptunk. – Én azt hittem, hogy majd lesznek szívatások, de nem. Összességében jó volt minden. – Az tetszett, hogy a tanárok is részt vettek a munkálatokban, és a vetélkedőben is. – A lepedőnk gyönyörű lett. Ki is fogjuk tenni az osztályterembe. – Az tetszett, hogy már az első napokban elmondhattuk a véleményünket. A film roppant tanulságos volt. A torta is nagyon finom volt. – Sokat gondolkodtam, ebédeljek-e a menzán. Most már bizonyos, hogy menzás leszek. – A tanárok nagyon kedvesek. Jól éreztem magam. Kellemeset csalódtam mindenkiben. – Az iskola jól karban van tartva. – Szívesen vettem volna részt sportfeladatokban is a vetélkedőn. Tartalmasan telt el a három nap. Jól éreztem magam.

„D” osztály: Már az érkezésünkkel programokkal vártak, unatkozni egy percre sem lehetett. A gólyaköszöntőn főleg a bátor 9. osztályosok tetszettek. Igaz, csak ötödikek lettünk, de a hangulat és torta mindenért kárpótolt. – Augusztus 29-én költöztem be a kollégiumba. Másnap reggel kisebb félelemmel indultam az iskolába. Vajon aranyos barátkozó lányok és helyes fiúk lesznek? Beültünk a terembe, arcunk pirosabb volt a szokottnál. A kétnapos programok gyorsan és nagyon jó hangulatban teltek. Játékos ismerkedés, filmnézés, vita, amelyen nem estünk egymás torkának. A 31-i évnyitó nagyon színvonalas és emlékezetes volt. 1-jén büszkén foglaltunk helyet az aulában a „gólyaszékeken”. Jólesett a „nagyok” köszöntése. Az ötödik hely nem ok a szomorkodásra, az óriási torta kárpótolt mindent, s már nem is kívántuk a túrós buktát a menzán. Boldogságtól kicsattanva vetettünk véget az őszi utolsó „szabad” napjainak. Hangulatosak voltak a gólyanapok. Hasznos volt ez a három nap, a tanulás előtt összerázódott a társaságunk. – Örülök, hogy a Bolyai tanulója lehetek. Nagy reményekkel jöttem ide, remélem, vágyaim is teljesülnek. – A gólyanapok a koleszosoknak főpróba volt a kelést illetően is. Persze, hogy elkéstünk, mert nem tudtuk, hogy mikor is kell időben elindulnunk. A jól szervezett három nap hangulatunkat is fokozta. – Érdekes volt. A Csalók c. amerikai film meglepett. A vászonfestés tetszett a legjobban. Az évnyitó itt teljesen más volt, mint az általános iskolában. – Gratulálunk az ötletgazdának, aki az egészet kitalálta, s főleg azoknak, akik megszervezték. – Már az első napok benyomásai is jók voltak, érdemes

ebben az iskolában eltölteni négy évet! – A gólyaköszöntő remek volt. Nekem a vers tetszett a legjobban. A negatívum csak az volt, hogy túl sokáig tartott egy nap. – A gólyanapok után még inkább tetszik az iskola, és nagyon szimpatikusak az osztálytársaim is. Mindenki külön egyéniség, akiket érdemes volt megismernem. A jövő héttől egy kicsit félek, de hiszem és remélem, menni fog...

„E” osztály: Nagyon jó volt. Jövőre is legyen. A vetélkedőn legyen több sportos feladat. – A gólyanapok záró része nagyon jó volt. – Hasznos volt, mert így, ilyen formában jobban megtudtuk ismerkedni egymással.

„S” osztály: Rendkívül jó ötletnek tartom a gólyanapokat. A csapatmunka igazán összerázott bennünket. A Csalók c. film riasztóan tanulságos volt. Nagyon barátságos és közvetlen volt az évnyitó, meg a gólyaköszöntő. A „kocsmatesztet” elszúrtuk. Sok pontot vontak le tőlünk. Bezzeg... Így csak másodikok lettünk. De jól éreztük magunkat. Várom már, hogy a felsőbb évesekkel is barátkozhassak. – Az évnyitón hivatalosan is bolyaisok lettünk. A három nap alatt én nagyon éreztem magam. – A felsőbb évesektől már hallottam erről a rendezvényről, de ilyenre nem számítottam. Kellemesen csalódtam. A programok nagyon jók voltak. Az osztálytársak jó fejek, egytől-egyig. Sajnálom, hogy már vége a gólyanapoknak. – Jó volt a film, sokat lehetett róla beszélni, a feladat is frappáns volt, mindenkit megmozgatott. A vetélkedő megmutatta, milyen csodás csapatot alkotunk, és milyen jól tudunk szórakozni – együtt. – A vetélkedőn a hab a tortán az volt, amikor az osztályfőnöknek kellett kosárra dobnia. Élményekben gazdag három nap volt. – A nyílt napon csodálva néztem a sulit, bárcsak én is itt lehetnék diák. Aztán a minap azon kaptam magam rajta, hogy már itt ülök bolyaisként. Az osztályfőnök közvetlensége sokat oldott feszültségünkön. A vetélkedő feladatai pedig még összébb hoztak bennünket. A legizgalmasabb a pénteki nap volt, nem csak a vetélkedő miatt, hanem a nagyon sok felsőbb éves látványa lenyűgöző. Tele volt velünk az aula. Az első napok alapján jó fogom érezni itt magam. – Az első jó benyomások fontosak, és meghatározók. Nagyon színvonalas volt az évnyitó. A spanyol attasé jelenléte után még szimpatikusabbá lett a spanyol nyelv számomra. A vetélkedőn nemes küzdelemben a másodikok lettünk. Úgy néz ki, jól fogom itt érezni magam. – A második nap végére már ismertük, kedveltük egymást. – A fő az volt, hogy megismertük egymás gondolkodásmódját, kreativitását, ízlését. A gólyanapokon nagyon sok barátot szereztem. Sok tanácsot kaptam, és sok mindent meg is ismertem a suliról. – Ennél színvonalasabb évnyitót még nem láttam. Az énekes srác volt a legjobb. Nagyszerű, hogy a Bolyaiban ilyen tehetségek vannak. – Nem érttettem, mi lehet abban jó, hogy hamarabb kezdem az évet... A gólyanapok után már tudom. EZÉRT. Nagyon élveztem a három napot. Sajnálom, hogy már vége. Pár nap, és már összetartozunk, egy csapat vagyunk. – Az évnyitón a spanyol tánc tetszett a legjobban, a musical-részlet után úgy kellett felmosni a padlóról. Isteni volt. Szeretni fogom a sulit. – Az évnyitón mellettem ülő matekos diáktársam tekintetéből azt olvastam ki, hogy „ti így fogtok beszélni, ahogy a spanyol vendég”? Kissé furcsa volt hallani e nyelvet. De nem bántam meg a választásom. – Ki lát ugrókötelezni manapság egy tanárt, ki lát Afrikáról énekelni egy másikat? Nem mindennapos az sem, hogy az osztályfőnök kosárra dob. A csúcs pedig a torta volt. Nagyon élveztem a gólyanapokat.

A minap, pontosabban szeptember első hetében az osztályommal egy szimpla kis kiruccanást tettünk. Nem mentünk messzire, csak meglátogattuk jó öreg keleti szomszédainkat. Erdélyben jártunk. Mindezt nevezhetjük afféle kései vagy esetleg korai osztálykirándulásnak is, kinek hogy tetszik.

Szó, ami szó: együtt voltunk, neveltünk, szép volt az idő, meg minden, ami egy ilyen kaliberű megmozduláshoz kell, megvolt. Csakhogy nehogy valaki azt higgye, hogy „*hú, milyen jó nekik, már egyből kirándulással kezdik az évet!*”, mert tudniillik mi nem a pusziért tettük ám mindezt! Komoly, előre kidolgozott tervekkel mentünk ki. A célunk pedig az volt, hogy mint nagy, hagyományörző bolyais iskola révén, megmutassuk iskolatársainknak, tanárainknak, a városnak, hogy ki is volt valójában iskolánk névadója, az oly sokat emlegetett Bolyai János. Arról nem is beszélve, hogy ez a megtiszteltetés a mi osztályunkat érte!

Felbuzdulva azon, hogy rajtunk az iskola (vezetősége) és a világ szeme, nekiláttunk még itthon a szorgos munkának. Sok-sok lexikon, kézikönyv és weboldal átböngészése után úgy tűnt, hogy elegendő információval felpakolva nekivághatunk az ismeretlennek. Szerencsénk volt, mert odakint egy rendkívül rokonszenves, segítőkész és mindenre elszánt testvérosztály várt ránk. Nekik is hasonló elképzeléseik voltak a projektet illetően, így hamar összeszoktunk, és a közös munka is könnyebb volt. Elsőként felkerestük Bolyai életállomásait. Kolozsváron megnéztük azt a házat, ahol született, jártunk az egykori marosvásárhelyi református kollégiumban (ma Bolyai Farkas Líceum), ahol négy évig tanult, majd később, mint tanár is részt vett az intézmény tevékenységében. Megnéztük a Teleki Tékát, ahol apjával (Bolyai Farkas) együtt egy külön nekik berendezett kiállítótermet kaptak. Valamint megkoszorúztuk a líceum előtti szobrukat és a temetőben sírjukat is. Ezekre az emlékekben gazdag, a zsenire emlékeztető helyekre velünk tartottak újdonsült vásárhelyi barátaink is. Hiszen ők mégiscsak jobban ismerik saját városukat, mint mi, átutazók. De hogy ne tűnjön az egész olyan elrettentően komolynak, egy-két igazán szép helyet is beletettünk a csaknem egy hét programjába.

Felejthetetlen élmény volt, amint a tordai hasadéokban araszolgattunk hol felfelé, hol pedig három kézzel kapaszkodva lefelé a sziklák tövében. Vagy a Gyilkos-tó – Békás-szoros – Kis-Cohárd hármassal, amely szintén szép emlék volt. Aztán a legendás Szent Anna-tó, és tőle nem messze a sötét, titokzatos Moha Bog nevezetű láp, ahol azt próbálgattuk, hogy ki alatt szakad be hamarabb a puha, ingoványos talaj. Sok helyen kedvünkre vásárolhattunk az ajándékbódékban, bazárokból. A kürtőskalács-sütők jól jártak velünk, hiszen amint megpillantottunk egyet, egyenesen lerohantuk őket. Előfordult olyan is, hogy felvásároltuk egymás elől az összes készletet.

Mindannyiunk számára kellemes estét szereztek vendéglátóink, mikor egy fárasztó nap után székely táncot szerveztek a tiszteletünkre. Az eleinte nyakatekert, megtanulhatatlannak látszó lépéseket hamar elsajátítottuk, és igazán jól szórakoztunk. Másik nagy meglepetésük volt számunkra az utolsó közös estén megrendezett koncertjük. Itt mind a két osztály kedvére szerepelhetett, megmutattuk egymásnak, hogy ki miben jó. Hallottunk ott verset, népdalt, furulyajátékot, valamint láttunk egy fantasztikus sikert aratott versenytánc – rumba és cha-cha-cha – produkciót. Ezután pedig kezdetét vette az önfeledt és határokat nem ismerő szórakozás, a közös diszkó. Itt egy csapásra mindenki elfelejtette a fél órája még izomlástól sajgó végtagokat, és vetette bele magát az éjszakába.

Mindannyiunk nevében mondhatom, hogy soha nem fogjuk elfelejteni a reggeleket, mikor egymásról ráncigáltuk le a takarót, s alig ismertük fel egymást a folyosón, mert a kialvatlan, álmos szemek nem sokat árultak el gazdájukról, vagy az indulásokat, amikor egymás holmijait cibáltuk le a lépcsőn, na és persze az estét, mikor egymással versenyt futva és

megelőzve igyekeztünk bejutni a fürdőbe. És ott vannak még az éjszakák, mikor egymást szóval tartva próbáltunk az activityre és a kártyapaklira koncentrálni.

Sok munka előzte meg a kirándulást. De mégis azt mondom, hogy nem bántuk meg, érdemes volt, a projektek, beszámolók hamarosan végleges formát öltenek, mi pedig készen állunk barátaink tavaszi viszontlátására, de most ezúttal hazai pályán, Kecskeméten.

Köszönjük a lehetőséget! Köszönjük Marosvásárhely! Szép volt Kecskemét! Szép volt Bolyai Gimnázium! Szép volt 10. D!

SÓTI BERNADETT

FELEJTHETETLEN 124 ÓRA ERDÉLYBEN

Megmondom őszintén, nem volt semmilyen elképzelésem arról, hogy vajon milyen lesz Erdélyben. Igazából fogalmam sem volt, hogy mire számítsak. Így aztán meglepetésként ért mindaz, amit kint átéltem...

Az első dolog, ami megfogott és lenyűgözött, az a táj volt. Bármerre néztem, mindenhol hegyek és hegyek, ameddig a szem(em) ellátott. A hegyi utak is klasszak voltak, főleg a szerpentinek tetszettek.

Kirándulásaink során sok gyönyörű helyen jártunk, nem is tudnám leírni, hogy mi volt a legjobb, de ami számomra talán a legemlékezetesebb, az a Kis-Cohárd megmászása volt, illetve az a panoráma, amit onnan fentről csodálhattunk meg. A mászás fárasztó volt, lévén, hogy a hegy 1352 m magas, de megérte a fáradságot. Ugyanis amint felértem, meg kellett állom és gyönyörködnöm az elem táruló látványban. Elöttem hegyek és völgyek terültek el, és szinte alattunk feküdt a Gyilkos-tó, ami fentről még szebbnek látszott.

A másik hely, ami szintén megfogott, az a Békás-szoros volt. Nagyon tetszett, ahogy mellettünk ott magasodtak a hatalmas sziklák, szinte körülzártak minket, olyan volt, mint egy nyitott tetejű, szűk barlang, ahol csak az az út fér el, amin mi is sétálunk.

Szeretem a természetet, a hegyeket. Szeretem az erdő sajátságos csöndjét, azt a nyugalmat, amit sehol máshol nem érezhet az ember. És ami ebben a rohanó és zajos világban sokszor nagyon jól esne. Jól esne megállni, behunyni a szemem és hallgatni a szellőt, a madarak csicsérgését... A világ és a gondok megszűnnének létezni körülöttem... És csak feküdni a fűben, és hallgatnám a kedvenc számomat és nézném a felhőket...

Sok-sok élménnyel gazdagodtam kintlétem alatt. Természetesen nemcsak élménnyel, hanem tapasztalattal is és meg merem kockáztatni, hogy valami szellemileg is ragadt ránk.

A programok nagyon jól voltak összeállítva. Amik különösen tetszettek (a túrákon kívül), azok az úgynevezett kapcsolatépítő programok voltak, mint például a vasárnap esti táncház, a közös projekt-munka és a kedd esti búcsúbuli. A táncházat kétkedve fogadtam, ahogy szerintem sok más osztálytársam is. Én arra gondoltam, hogy jövök én a népi tánchoz...Még táncolni se tudok. De meglepetésemre (és nem csak az enyémre, máséra is) nagyon jól sikerült, mindenki táncolt, nevetett, énekelt.

Meglepetésként ért minden, a sok szép látnivaló és nem utolsó sorban a marosvásárhelyiek kedvessége. Azért féltem egy kicsit persze, hogyan fognak minket fogadni, mit fognak hozzánk szólni, hiszen nem is ismertük és láttuk egymást (leginkább egy *vakrandi*hoz tudnám hasonlítani), de félelmem hamar elszállt. A másnapi kiránduláson már jól összebarátkoztunk, rengeteget nevtünk és viccelődtünk egymással. A buszban mindvégig nagyon baráti, családias hangulat uralkodott, néha már annyira, hogy ránk is kellett szólni, akkora volt a hangzavar.

A búcsú ideje sajnos hamar eljött. Ez a pár nap nagyon gyorsan eltelt, hiszen ahogy lenni szokott: ha az ember olyasvalamivel tölti az idejét, ami jó, annak hamar vége van. E-mail

címeket cseréltünk, hogy ezután is tudjuk a kapcsolatot tartani. Szerencsére fogunk még találkozni, hiszen legközelebb, vagyis tavasszal ők látogatnak meg minket kis hazánkban. Utána már csak rajtunk múlik, hogy mi lesz ebből a cserekapcsolatból.

Rengeteg fotót készítettem, megpróbáltam mindent megörökíteni, hogy aztán lehessen otthon mit mutogatni a családnak, hogy merre jártunk, mit csináltunk. Persze ez közel sem nyújtja azt az érzést, amit átéltem. Azt sajnos képen nem lehet megörökíteni.

Nagyon hiányzik Erdély. Sehol máshol nem sütik olyan finomra a kürtös kalácsot, mint ott. Hiányzik az is, amikor a nap végén fáradtan megérkeztünk a kollégiumba, és ahelyett, hogy pihentünk volna, még hajnalig “mulattunk”, játszottunk, beszélgettünk. Másnap persze álmosan és fáradtan mentünk reggelizni, majd amikor felszálltunk a buszra, rögtön elaludtunk. Már két nap után úgy éreztem, mintha legalább egy-két hete ott lettem volna. Egyáltalán nem éreztem magam idegennek, érezni lehetett a magyarságot a levegőben és a fiatalokban egyaránt. Az utcanevek, a feliratok és a felnőttek beszélgetés-foszlányai juttatták eszembe, hogy e terület tulajdonképpen Romániához tartozik.

Hat nap nagyon kevés volt, hogy megismerjük Erdélyt, de az ízelítő elég volt ahhoz, hogy megállapítsam, az ott lakók méltán büszkék szülőföldjükre. Ha belegondolok, hogy ez a gyönyörű terület valaha hozzánk tartozott (és szerintem lélekben még mindig hozzánk is tartozik), szomorúság fog el és most érzem csak igazán, hogy mit is veszítettünk el.

A KECSKEMÉTIEK ÚJ BÜSZKESÉGE (Kecskeméti Lapok, 2006. augusztus 31.)

Nagy sikert ért el egy kecskeméti fiatalember az augusztus 19-ei balatoni öbölátúszáson. A mindössze 17 éves **Jenei Vilmos** korosztályában elsőként, míg összetettben a második helyen végzett a hosszabbik, összesen 7.2 kilométeres távon. Lapunk a **Bolyai János Gimnázium 12/B osztályos tanuló**ját eddigi pályafutásáról, és a versenyen szerzett élményeiről kérdezte.

– Az úszást 1997-ben kezdtem, **Gergely Péter**, **Adamikné Rigó Vilma** és **Hajdú László** kezei alatt. Két év múlva váltottam vízilabdára, ahol **Horváth Imre** volt az első edzőm, és most már öt éve **Kovács Róbert** irányításával készülök. Eddigi vízilabda pályafutásom alatt több külföldi tornát is nyertem a csapattal.

– Balatonalmádiban nyaraltam a családommal egy ismerősnél, amikor az újságban megláttam az öbölátúszó verseny hirdetését. Szóltam édesanyámnak, hogy szeretnék elindulni, szerencsére ő is támogatta az ötletet. Én a hosszabbik távra neveztem, tehát Balatonfüredről átúsztunk Tihanyig, ahol volt egy visszafordító, és ezután vissza kellett úszni a rajtig, ez 7,2 kilométeres távot jelent. Egyébként összesen harmincöten neveztek a dupla távra. Édesanyámék ott voltak a rajtnál, a tihanyi visszafordítónál, és már a célban is vártak. Nagy segítséget jelentett, hogy ennyire figyeltek rám.

– A víz csak 21 fokos volt, és sajnos a szárazföldön sem melegítettem be rendesen, így aztán akadtak holtpontok úszás közben, éreztem, hogy a karom, és az egész testem fázik. Érdekes módon, a fél távnál való visszafordulásnál éreztem valamiféle megkönnyebbülést, pedig azután még 3,6 kilométer volt hátra, de legalább minden karcsapással közelebb kerültem a célhoz.

– A beérkezéskor aztán leírhatatlan érzés kerített hatalmába, az emberek csoportokban álltak a parton, és láttam az arcukon, hogy szurkoltak azért, hogy sikeresen teljesítsük a távot, felemelő volt látni, hogy büszkék rám is. Édesanyám természetesen nagyon boldog volt, ezúton is szeretném megköszönni az ő segítségét, támogatását.

GONDOLTA: ÁTÚSSZA, HA MÁR ÉPPEN OTT JÁR

(Petőfi Népe, 2006. szeptember 1.)

Öböl: A kecskeméti fiú spontán ötletét aranyéremmel jutalmazták

Névjegy: Jenei Vilmos 1989-ben született Kecskeméten- Úszni 1997-ben kezdett, két év múlva pedig már vízilabdázott, először Horváth Imre, majd Kovács Róbert keze alatt. Eddigi pályafutása alatt több külföldi tornát nyert a csapattal. 2005-ben megkapta a Kecskemét Város kiváló sportolója díjat, egy névre szóló kupát, ugyanezzel a címmel létezik egy vándorkupa, ami éppen most fog Vilihez kerülni. Jelenleg a Bolyai János Gimnázium 12/B-s tanulója speciális angol szakon. 2006-ban korcsoportjában megnyerte a balatoni öbölátúszást.

A kecskeméti család éppen a Balatonnál nyaralt, amikor tudomást szereztek arról, hogy másnap lesz a Balaton-átúszó verseny. A 17 éves fiú, **Jenei Vilmos** kijelentette, ő elindul. – Vilmos nem szeret kispályázni, ő egyből a hosszabbik távot választotta: Balatonfüred és Tihany között oda-vissza, pedig nem készült rá egyáltalán. Még úszószemüveg sem volt nála, azért próbáltam nem áztatni, azt tanácsoltam neki, hogy elégedjen meg azzal, ha le tudja úszni a távot – meséli édesanyja, **H. Tóth Gabriella**, aki hozzátette: egyedül arról sikerült lebeszélnie a fiát, hogy pillangóban ússzon.

– A mellúszás szoba sem jöhetett, az túl lassú Vilinek. Bemelegítés nélkül ugrott a húsz fokos vízbe és rögtön látszott, hogy a 35 fős csapat egyik legerősebb úszója. Tihanynál harmadikként fordult, és a 7,2 kilométeres táv végén, körülbelül két óra alatt végül másodikként ért célba. Első helyen a BVSC egyik felnőtt vízilabdázója végzett. Korosztályában viszont a dobogó legfelső fokát érdemelte ki Vilmos – mesélte a büszke édesanya.

Hasábjainkon egyébként azért nem a főszereplő szólalt meg, mert neki ez a cikk meglepetés. Édesanyja partizánakciójáról van szó.

Gál Zita

HÜSE ESZTER

„NINCSEN SZEREPÁLMOM”

Interjú: Készül a Baxun invázió folytatása

(Petőfi Népe, 2006. április 13.)

legígéretesebb fiatal tehetségnek járó Soós Imre-díjat vehette át Makranczi Zalán, a kecskeméti Katona József Színház 27 esztendő művésze a színházi világnapon.

- Számítottál az elismerésre?
- Őszintén szólva, nem vártam. Szerintem sok fiatal színész van Magyarországon, aki megkaphatta volna a díjat. Persze azért nagyon örülök, hogy átvehettem. – Mi alapján válogatsz a szerepek között? Van beleszólásod abba, hogy mit szeretnél eljátszani, vagy a rendező diktál?
- Ez nem Amerika, itt a színész nem válogathat a szerepek között. Amit elém raknak, azt eljátszom. De szerencsés vagyok: minden évadban van egy-két olyan szerep, amit imádok. Idén a Don Carlos.
- Van szerepálmód?
- Nincs, és nem is hiszek benne. Van, hogy szerencsésen állnak a csillagok. Jó időben, jó helyen, jó partnerekkel és jó rendezővel, jó idegállapotban létrejöhet valami, amit SZÍNHÁZnak hívunk.

- A Moszat Kommandó alapító tagja vagy. Filmetek, a Baxun invázió című, „repirxista, predilettanto, tudományos-fantasztikus filmmusical” világpremierje tavaly októberben volt. Közel a világhír?
- Bejutottunk az idei Filmszemlére, ahol majdnem teltházias vetítésünk volt. Azóta a kecskeméti Ifjúsági Otthonban lehetett látni, és ha minden jól megy, nyárra megjelenik a DVD. A folytatás pedig már készül!

MATÚZ ILDIKÓ

EGY KISFIÚ VÁGYA

Mindig is meg voltam győződve róla, hogy az ember az utcán lát, hall, tapasztal a legtöbbet. Mert az élet ott folyik. Ott jelen van mindenki: fiatal, idős, diák, tanár, takarítónő, hivatalnok, színész, háziasszony, és még sorolhatnám.

A minap Kecskemét főterén mentem keresztül. Elhaladtam egy fiatal nő mellett, aki egy ötéves-forma gyerekekkel sétált. A nő éppen cigarettára gyújtott. Az addig is beszédes kisfiú ezt kérdezte:

– Anya, ha kívánhatnék hármat, tudod, mi lenne az?

Előre mosolyogtam magamban, gondoltam, az a vágya, mint a többi kisfiúnak: tudjon repülőt vezetni, űrhajós lehessen, de legalább hogy neki legyen a világon a legtöbb kisautója. De nem. Így folytatta:

– Ne cigizz, ne cigizz, és NE CIGIZZ!

Elszorult a szívem. De az édesanya rá sem hederítve fújta a füstöt tovább. Vajon miért nem akarja meghallani, mit kér a fia? Pedig állítom, a gyerek még nem vett részt egyetlen a dohányzás káros hatásait ecsetelő előadáson sem, nem gondolom, hogy a tv-ben hallott ilyesmiről, és valószínűleg nem a Passzív Dohányosok Szövetségének tagjaként próbál édesanyjára hatni. Anyuka viszont már biztosan végigült jó pár előadást az iskolában, és gyanítom, el tudja olvasni a cigis dobozon található figyelmeztetést, tehát tisztában van az őt, és környezetét fenyegető veszélyekkel. A fiú valahogy mégis intelligensebb a szememben, sőt, megkockázatom, bölcsőbb is a maga 5 évével, mint édesanyja. Az ösztönei súgják neki, mi jó, és mi ártalmas. A dohányzás pedig az utóbbi csoportba tartozik.

Eddig anya és fia fogták egymás kezét, most viszont a fiú elhúzódott. Ha már ez sem elég indok anyukának, hogy átgondolja, mit cselekszik, akkor semmi.

Viszont biztos vagyok benne, hogy *ez* a példa *ennek* a gyerekeknek többet ér, mint bármilyen előadás. *Ő* nem fog rágyújtani. Valószínűleg soha...

Mi a tanulság? Gondolkodni. Vagy hallgatni az ösztöneinkre. Vagy ha arra sem, legalább a gyerekekünk kérésére. Higgyük el, érdemes...

BUJDOSÓ PÉTER DÉLIBÁB ÁRNYAD

Árnyadat látom, de te nem vagy ott
Ama séta képe bennem, szememben megfagyott
Hiába nézek bús léptem elé
Az üres szempár hangteted' nem lelé
Árnyadat, követőd' délidőben látom
Napestbe' menvén gyönyörködve látom,
Hangodat, kacagót, csak álmomban hallom,

Csak álmomban hallom, csak álmomban hallom.

Léptünk elé hajol búsulva egy ihar
Nem ütközünk belé, nem sújt minket vihar
Megyünk, mendegélünk üresen az úton
Lépkedek a lelkem hosszú alagúton
Árnyadat, követőd' délidőben látom
Napestbe' menvén gyönyörködve látom,
Hangodat, kacagót, csak álmomban hallom,
Csak álmomban hallom, csak álmomban hallom.

Megszólítalak, de észre senki nem vesz
Üres az én utam, és örökké az lesz
Mosolyogsz, nevetsz, kibontod a szárnyad
De felébredve látom, mindez csak az árnyad
Árnyadat, követőd' délidőben látom
Napestbe' menvén gyönyörködve látom,
Hangodat, kacagót, csak álmomban hallom,
Csak álmomban hallom, csak álmomban hallom.

Merengő szemeid az űrbe bámultak
Lassan a közös perceink elmúltak
Minden arcvonásod a tenyeremben ül
S élvezi hangod játékát két hallgató fül
Forgunk körbe-körbe, s te ágyamban alszol
Illatod alszik velem, s altató hang szól
Szomorú arcod elbúj', hangod altató
S esőcseppet nyel egy alvó, lusta tó

Mosolyogtál, de tudtam, szomorú vagy
S néha egy bús arcot el víg mosoly hagy
Nem tudom, ki vagy, csak azt hogy hiányzol
S álmaimban látom, 'mint mellettem alszol
Forgunk körbe-körbe, s te ágyamban alszol
Illatod alszik velem, s altató hang szól
Szomorú arcod elbúj', hangod altató
S esőcseppet nyel egy alvó, lusta tó

Nem értem a nyelved, érzem ízét mégis
Te voltál a kezdet, te leszel a vég is
Veled utazok örökre, rejtelmes éji lány
Veled, mégis nélküled emészt meg a magány
Megyünk hazafelé, hol ágyamban alszol,
S hol ereket duzzasztó lágy, mosolygó hang szól
Oda megyünk haza, ott alszunk el ketten
S nem leszel mellettem majd ha felébredtem...

MÉZES, BUKÓRA NYÍLT

Álmos arcokon tekintet terem,
Ajkak festik röttté a sápadt mosolyt.
Elkopott hajnal: fehér és selyem,
Magzatnak nevez száz elfojtott sikolyt.
Fonnyadt, erjedő, aszalt szem mögött
Unalom őrlő az öntudatot most.
Sablon a kérdés; száz ember között
Porozza be testszaggal a villamost.
Két régi barát egymásnak legyint,
Köszönés kötelez, ébredniük kell.
Egymás mellett két álom eltekint
Mézes, bukóra nyílt, téli szemekkel...

KÖVESDI DÓRA

„ÉLETEM ÉRTELME”

Persze én is gondolkodtam már azon, hogy vajon mi végre pottyantam erre a bolygóra, de már inkább az oviban passzoltam, nem jutottam ugyanis semmire.

„A lényegi kérdés: Miért élünk? Mi az élet értelme? Mi a küldetésünk?” Kövezzetek meg, de engem ez nem érdekel. Én megpróbálom kihasználni az időt, ami nekem jut, még nem tudom, mennyi ez, de én azért örülök az új cipőmnek, a tavasznak, bár ezek nem olyan mély értelműek, mint az élet értelmének kutatása, ezt inkább a negyedikesekre bízom.

De ezt az élj a mának, mert az élet vésszesen múlandó életérzést talán jobb lenne meghagyni a kérészeknek.

KIS ANETT

EGYELŐRE JÓL VISELKEDTÜNK JÓ SZOMSZÉDI ISZONY

A médiások hírhedten hangos társaság, amely mindig is fejfájást – ha mástól nem, a bömbölő hangszóróktól - okozott a táborhely közelében élőknek, ez alkalommal azonban talán békességben megférünk egymás mellett: kedvesek, türelmesek, toleránsak.

A korábbi évek tapasztalataival ellentétben az ideai tábor nyugodtabbnak ígérkezik. Persze korántsem arról van szó, hogy kevesebb élményben lenne részünk vagy a táborlakók lelkesedése lankadt volna. A változást csupán az eredményezi, hogy előreláthatólag az ideai év nem fog bővelkedni a táborozók és a szomszédok közötti konfliktusokban.

Mint megtudtuk, hogy a DUE-tábor helyszíne melletti apartmanház magánterület, többségében saját tulajdonban lévő 1-2 szobás lakásokkal, melyek meglehetősen kicsik. A ház a hetvenes években épült és a lakók többsége 20-30 éve itt tölti minden nyarát. A hosszú évek alatt a lakók között jó viszony alakult ki, mint számunkra nyilvánvalóvá vált a szomszédos erkélyeken egymással beszélgető emberek látványából. A lakók elmesélték, hogy többségében ismerik egymást, igazi kis közösséget alkotnak. Ottjártunkkor a gyerekek együtt fociztak, kártyáztak, a lépcsőházban beszélgettek. Meglehet, életre szóló barátságokat kötnek. Számukra a nyár egyenlő a balatonfenyvesi élményekkel.

A lakások az ország legkülönbözőbb területeiről – például Sopron, Kaposvár, Pécs, Szeged – érkező középosztálybeli nagycsaládok birtokában vannak, akik mintegy „láthatási jogként” osztják be egymás közt a balatoni tartózkodás időpontját. Vannak, akik már márciusban Balatonfenyvesre utaznak amolyan tavaszi nagytakarításra és a rossz idő beálltáig itt is maradnak, míg mások 1-2 pihentető hetet töltenek el a vízparton. Utóbbi kellemetlen azok számára, akik a jelenlegi borús időszakra tervezték a balatoni lubickolást, hiszen egy megkérdezett lakó elmondta, hogy fűtésrendszer hiányában a hűvös idő megkeseríti az itteni napokat. A lakókat mégsem láttuk szomorkodni az esőcseppek láttán, mint mondják, a rossz időjárás a legalkalmasabb a horgászok számára a bőséges halfogáshoz.

A telep sokat változott az évek során. Bár a ház kívülről igencsak lelakottnak tűnik, állítólag legtöbb lakást már felújították, de a folyosó állapotát, a frissen festett falakat és mázolt ajtókat magunk is szemügyre vehettük. Míg régebben a környéken turisták tömkelege fordult meg néhány hónap alatt, addig mára a lakások 50-60%-a üres, rengeteg az eladó ház. Manapság a nyaralók, ha tehetik, inkább Horvátországba utaznak, vagy a szabad strandokon töltik idejüket. A legproblémásabb német turisták száma is igencsak lecsökkent, a part ezáltal élhetőbbé vált.

A lakók mégsem nyugodtabbak, hiszen továbbra is sok idegennel osztják meg lakhelyüket, erről gondoskodik a Bács-Kiskun Megyei Ifjúsági Tábor. Megfordultak itt már kínaiak, paralimpikonok, a küzdősportok szerelmesei és még sokan mások. A tábor szomszédságában élők elmondták, hogy nincsenek kimondottan negatív tapasztalataik az itt üdülő fiatalsággal, persze kisebb összezördüléseket, apróbb konfliktusokat említettek, de ezek nem voltak számottevőek. Főképp a hangoskodást sérelmezik, a lakók észrevételei nyomán a legelviselhetlenebb az évente megrendezésre kerülő zenetábor, mely épp a DUE-tábor előtt ért véget. Ők ugyanis reggel kilenctől trombitálnak és ugyebár ez nem működik csendben, tehát a szomszédok képtelenek aludni, a felcsendülő és olykor hamiskás harsonahangok akadályozzák őket a nyugodt pihenésben, sőt még a pincéreket is a munkavégzésben.

A táborvezető mindazonáltal baráti viszonyt ápol a szomszédokkal, mint mondja, nincsenek szabályok az együttélésre, így marad az alkalmazkodás, a szép szóval való kérlelés és végső esetben a rendőri segítség, melyre már nem egyszer szükség volt. Szerinte az elégedetlenség kölcsönös is lehet, így a legfontosabb a maximális tolerancia. Megnyugtatónkra szomszédaink elmondták, hogy mi, duésok kivételesen rendes társaság vagyunk, fel sem tűnne nekik, hogy itt dolgozunk, ha nem keresnénk meg őket újabbnál újabb kérdésekkel, interjúkészítési tervekkel és kamerákkal. Mindez azonban nem zavaró számukra, a gyerekek kifejezetten élvezik, hogy szerepelhetnek és együtt szurkolhatnak a foci vb közvetítéseinek a táborosokkal. Remélhetőleg ez a jó és legfőképp nyugodt viszony a tábor végéig megmarad és nem okozunk csalódást szívélyes „lakótársaink” számára.

PLATTNER NOÉMI

MINDENNAPOS ESET

Furcsa dolog a barátság! Azt hiszed valakiről, hogy életed végéig a barátod marad. Ez lenne a logikus, elvégre együtt nőttetek fel, minden emlék hozzá köt mindent tud rólad. Ő az, aki nélkül el sem tudnád képzelni az életed, meg sem próbálsz, hiszen úgyis mindig veled lesz. Egy igazi, pótolhatatlan barát.

De ha ő másképp gondolja?! És másképp kell gondolnia, ha egy olyan csekélység, hogy az élet elsodor egymás mellől vagy egyikőtök elköltözik esetleg csak másik suliba mentek szétválaszthat! És nem tudod a tényleg ő hiányzik-e vagy csak valaki, akivel megértitek egymást. Haragszol rá, mert nem keres, ugyanakkor te sem keresed. Nem keresed, mert félsz a csalódástól, attól hogy te csak egy barát vagy neki és nem a barát, vagy csak egyszerűen

könnyebb mindent ráfogni. Elhatározod, most aztán tényleg felkeresed. Persze nem teszed. Hiszen miért te keresd, miért, ha egyszer nincs szüksége rád, és különben is ő se keres! Majd végül úgy döntesz, nem érdekel, ha neki nincs szüksége rád neked sincs szükséged rá! Amíg ezt végiggondolod, lehet hogy valaki, valahol (talán egész közel) ugyanígy hiányolja régi barátját. De nem, és nem keres meg, miért is tenné, ha egyszer nincs szükséged rá. És így el is vesztettetek egy-egy igazi, pótolhatatlan barátot...

EZ NEM FELELET VOLT, HANEM AGYI SZELLENTÉS

(Petőfi Népe, 2006. február 10., 17.)

A TANÁR IS EMBER. A diákbakik után **dr. Kovács Istvánnak**, a kecskeméti Bolyai János Gimnázium igazgatóhelyettesének *Tanári beszélések* című gyűjteményéből idézünk.

Kémia: A tévedhetetlen kémiatanár: „**Most egy olyan képletről lesz szó, amit mindenkinek kell ám tudnia!... – Na! Nem láttátok a cetlimet, amire ezt felírtam?**” Az elkeseredett tanár: „**Nem jegyeztél meg semmit abból, amit én a múlt órán összegürcöltem...!**” Mekegés-makogás után: „**Ez, fiam, ez a felelet... Mit felelet... ez egy agyi szellentés volt!**” A kísérletek jelentőségéről: „**A kémia lényege márpedig az, hogy valamit átalakítunk olyanra, amilyen nem szeretne lenni!**” A jóindulatú demokrata: „**Nyugodtan álljatok fel, és mondjátok el a véleményeteket! Hogy tanítok? Persze, nem biztos, hogy le is ülhettek majd. Az első öt felel az egész éves anyagból!**”

Testnevelés: „**Úgy látom, bogaram, ma már nem mászol fel arra a kötélre. Nyugodtan tépd ki a plafonból és vidd haza gyakorolni!**” Vagy ki ne ismerne rá az tesitanár humanitására: „**Ma játékos óra lesz. Lehet majd focizni, kosarazni vagy röpzni, de előtte mindenki lefutja a 2000 métert!**” És micsoda megkönnyebbülés ezt hallani: „**Na, gyerekek, aki az ötven fekvőtámaszt megcsinálja, annak ma nem muszáj fürödni!**” Van aztán rémálom tesitanár, aki folyton csak „dolgoztatja” a felmentetteket: „**No, aranyoskáim, ti most felsőpritek az udvart, felássátok az ugrógödröt, s ha mindezzel kész vagytok, újra betonozzátok a pályát!**” Futás közben: „**Neked meg akkora a lúdtalpad, hogy léc nélkül is vízisielhetsz!**” És milyen jólesik ilyen hallani kedvenc tornatanárunktól: „**Kisfiam, a te tartásod olyan egyenes, mint a sivatag púpja!**” És ha már azt hiszed, hogy elvégeztél minden feladatot, mit hallasz: „**Mitől ilyen vérekes a szemed?... Na, fussál csak még egy kört!**”

És milyen szép percek okozói a következő párbeszédék az órákon: „– **Julcsi, most őszintén, meg tudnád oldani ezt a példát? – Hát... Az a tanár úrtól is függ!**”

Biológiaórán: „**Ha valami láthatatlan, előveszed a szemüvedet! És ha akkor is..., akkor a mikroszkópot!**” És amikor a levélről tanultunk: „– **No, milyen a levél?...No?...Hát egyszerű?...Persze! Ajánlott! Meg az eszed tokja, fiam!**” Fő a szemléletesség. Milyen jó lenne is ilyen perceket átélni: „**Nos, hány lába van a macskának? Hát persze, négy. Kettő elől, ezekkel fut. Kettő meg hátul, ugye, bogaram, amelyekkel meg fékez!**” A kecskeméti botanikus kertben hangzott el egy tanító nénitől: „**Gyerekek..., ha nem csendben megyünk, elriasztjuk a növényeket!**” Végre, kísérlet az órán: „**A földigiliszta elektromos szeletelével való feldarabolása nem azonos annak szaporodási elképzelésével!**”

Matekórán: „**A kétismeretlenes egyenletben legelőször megpróbáljuk megkeresni az ismerősöket, ugye, kis szíveim!**” És egyszer csak eljön a vég a feleletkor: „**Nem az baj, hogy nem tudsz semmit, hanem hogy nem is tudod, hogy nem tudsz semmit!**” A modern: „**No most beugrattalak a csöbe, kis csólakó!**” A szadizó: „**Aki nem figyel a**

matematikaórámon, azt tizedes vesszővel páholom el!” Minden mindegy? „Gyere csak ki a táblához. Igaz, sok a krétapor, de legalább ragad rád valami.” Dolgozatra készülve: „Az anyukámat ne szidjátok, nem tehet semmiről. Nem az ő ötlete volt, hogy ma dolgozatot írunk!” Az agresszív: „Ha én emeletes törtet látok, előtör belőlem a nem is olyan lappangó agresszivitás!”

És egy bizonyíték a *fizikaóráról*, hogy lehet mindenki Öveges professzor is: „Izmaitok radioaktívak, úgyhogy ne ölelgessétek egymást, mert még a másik besugároz majd.” Máskor: „Van rövid- és hosszúhullámú sugárzás, mind Katiban a dauer.” Már a frizura sem tetszik neki: „Zsuzsókám, glória van a fejed körül? Vagy tán reaktorban fényképezkedtél?” Az okosságról: „Aki meg tudja mondani, az még nem egészen olyan okos, mint én!” A fizika gyakorlati haszna: „- Csinált már valaki elektromos töltést?... Nem?! Egyelek meg benneteket! Hát ti sosem fésülködtök?” Szemléletes magyarázat: „- Nézzünk egy példát a centripetális erőre! Mi történik, ha egy autó nagy sebességgel írja le a kanyart? Na? – Karambol!”

A földrajztanár is képes az egyszerű magyarázatra: „A síkság pedig az, ahol a hepehupák nem zavarják a kilátásodat, megértted, Jancsika?” Magyarázat közben egyszer csak: „Te meg hozd rendbe magad kislányom, mert úgy nézel ki, mint a böjti boszorkány!”

Osztályfőnök: „Édes fiam, nehéz elhinni, hogy te igazat mondasz, mivel a te helyedben én is hazudnék!”

Töriórán, ötödikben, a tanári magyarázat lezárásaként: „A hét vezérnek pedig, mivel nem tudtak akkor még írni, igaz, picinyem, muszáj volt egymás véréből kortyintaniuk!” Utolsó előtti figyelmeztetés? „Minél többet beszélsz, annál nagyobb a valószínűsége, hogy eltérsz a lényegtől.” A kifakadó: „Mondjad már! Nem igaz, hogy minden szökőévből mondasz egy mondatot. Ki bírja ezt hallgatni?” Együtt halad a tanár és az osztály: „Most egy nagy ugrást teszünk, de ti úgy sem veszítetek észre, mert ültök!”

Nem épp dicséretként hangzott el gimnázium tizedik osztályban: „Olyan a te elemzésed, aranyoskám, mint a kezdő háziasszony halásléje, elemeire esik szét.” És eljön a tanári értékelés ideje: „Szerinted hányas volt ez a kettős felelet?” Dolgozatértékeléskor: „Marci, a te dolgozatodban csak a rosszat tudom értékelni. Az volt a jobb!” És a vita: „- Tanár úr, hadd feleljek a hármásért! – Miért, fiam, biztos a kettős!” Felelet után: „No, amit kihagytál, szeretném újra hallani!” A biztatás: „Ne keseredj el, a te számodra is van hely a nap alatt, de jobb, ha az árnyékban maradsz!” Változat egy témára: „Jó, rendben van, ha ti is úgy akarjátok! A következő dolgozatot majd szóban írjuk!”

Más: „Azt mondjátok, hogy meleg van itt? Egy csodát van! Melegben a tárgyak kitérnek, ti meg úgy összementetek, hogy alig látszotok ki a padból!”

Nem semmi figyelmeztetés: „Utoljára az érettségim fogunk majd találkozni októberben!... Mi? Hogy júniusban? Ti csak azt hiszitek!” Nyári szünet után az első órán: „Látom, sokan voltatok a nyáron strandon. Kimosta a víz a fejetekből a tudományt!”

Végső elkeseredés? „Örülök, hogy mindennap veletek van órám. Így megkapom a mindennapi temetésemet!” Egy másik: „Kész rémálom titeket tanítani. Egyszer jövök be az órára, és estére csomóban hullik a hajam, és költhetek protézisre is.” Végső következtetés: „Aki tanul, az hülye! Aki nem, az is marad!”

Év végén: „Most pedig kiosztom a bizonyítványokat. Mindenki javítsa ki a jegyeit!”